

EMPORDA FEDERAL

Terra de llibertat i d'ordre del EMPORDA per ferne del llibre en una sola paraula.

Preus de subscripció
 Figueres 1 pta. trimestre.
 Fora. 1'25

Setmanari d' U. F. N. R.
 Redacció y Administració: Carrer de la Presó, n.º 8.

Número solt 10 cents.
 » atrassat 20 »

Any VII

Figueres 14 de Juliol de 1917.

Núm. 334.

MODERNA FARMACIA CUSÍ

PA I PASTES DE GLUTEN PER
 A DIABETICS, PERSONES GRA-
 SSES I MALALTS DELICATS DE
 : : : PAHIDÓ : : :

GRANS MAGATZEMS PUIG PARIS

SASTRERIA I NOVETATS PER A HOME
 GRAN BAZAR DE ROBA FETA

ESPECIALITAT EN TRAJOS SPORT
 ELS MES IMPORTANTS DE LA COMARCA
 PREU FIXE

Fins aquí hem arribat

Declarat incapàs en ple parlament, va caure ja l'altra vegada el govern den Dato. En les circumstàncies actuals, quan a tot arreu del món els governs s'afanyen per a atendre als grans problemes que va plantejant la guerra, un home de la passivitat den Dato, es per a sublevar als esperits mes pacífics. En Dato i els seus, es veu que encare es fan l'il·lusió de que estém com abans de la guerra. Mes ara tot se trasbalsa. Tant se valdria, després de tants sacrificis i dolors!

I no pot ésser Espanya, en mig d'aquest gran trastorn dels pobles, un clos aon no hi trascendeixi el nou esperit de vida. Per neutralitat que hi hagi, per mes que dolgui als *neutres* con en Dato, tot el món, en una o altra forma, está avui en peu de guerra.

Si aquí no hagués passat res, no seria tant estrany que 'ls *idoneos* vulguessin fer-se els desentesos. Pero amb lo que hem vist ara fa poc, n'hi ha de sobres pera sentir que també ens ha arribat l' hora de posar-nos en marxa, com tot fill de veí.

I es aixó lo que 'ls homes de govern —els que aquí n' hem de dir «homes

de govern»—no saben veure; i en el cas de que ho vegin no s'avenen a l'idea de que l' hora de la renovació de la vida espanyola es l' hora de retirar-se ells per sempre mes dels llocs que fins ara han ocupat.

Tot, lo de fora i lo de dintre, ens fa sentir que fins aquí han arribat els governs ineptes i amparadors de tanta corrupció i ignominia.

Per una part, com ja hem dit, els exemples de tot el món influeixen en l'esperit, fins dels espanyols. Els ciutadans donen la vida i l'hisenda en defensa del seu poble. S'implanten novíssimes formes d'administració, de socialització, en els Estats. Cauen imperis com el de Russia; a tot arreu, els millors, siguin del partit que siguin, son els que van a dirigir els afers públics; per força, doncs, aquí ha de canviar, no pot ésser que hi tinguem els pitjors.

Per altra part, per mes que fassin el desentés els que governen, tots sabem lo que hi ha hagut.

I per lo tant, després d'alló, aquestes *energies* que diuen que te el govern contra l'Assamblea de parlamentaris, son cosa extraordinàriament ridícula i fora de temps.

El Sanchez Guerra, del qui diuen que 's tant guapo, per que no sortia abans, a defensar la dignitat del Poder?

Ara, hem de dir alló del Tenorio: «El Capitán te mató en la puerta de tu casa.»

GRAN BAR PARISIEN DE FRANCISCO COROMINAS

Palau, 19, davant la Rambla

Aperitifs-Refrescos
 Café i Licors de les millors marques

De teatre i catalá

El teatre sol ésser el termómetro que marca la temperatura intel·lectual de les multituds i és com una irradiació espiritual que va desde la ciutadania a la fórmula escenificada de la literatura contemporània, ja que aquesta literatura reb la pressió de l'època per mitjà dels gustos artístics dominants en les esferes populars. I així com el caracter cantellut de l'Anglaterra del segle XVI trová el seu Shakespeare, i la frivolitat francesa el seu Moliere, i les arrogancies caballeresques castellanes el seu Calderon, i la nova escola realista i filosófica escandinava el seu Ibsen, i les primeres elucubracions

socials d'Alemanya el seu Suderman, aixís Catalunya trová el seu Pitarra en tant la modalitat espiritual i política del poble no passava d'una mes ó menys accentuada vibració de ruralia i de característica pintoresca. Pero, vingueren, des de Guimerá als autors moderns, moments d'alta transformació. El nostre teatre havia avençat a pas de gegant i en ell s'hi operava una revolució artística tant bataganta que, amenaçant acabar amb totes les fórmules de típica buidor, incorporava la seva potencialitat a la gran literatura universal.

En aqueix punt sorgeix la crisi, una crisi que no era de producció, perquè 'ls nostres dramaturgs continuaven mantenint gloriosament el ceptre intel·lectual de la potencia creadora; una crisi que no era de complementació, perquè 'l teatre de Catalunya, malgrat la dispersió iniciada, seguia acoblant elements—actors, pintors, músics,—que cada un per si sol faria la gloria d'un poble mes donat a cultivar les manifestacions d'estética espiritual; una crisi que no era d'economia, perquè s'havia pogut atraure el concurs de les corporacions oficials, i encare que nó en el grau superlatiu bastaba lo aconseguit per a lo que fela falta; una crisi que, al nostre entendre,

sols era d'ambient, de mal exemple, d'incúria de les classes tocades d'aristocràtic provincial, que abandonaven el teatre català perquè aquest no hi assistien tinent ni oficinistes de govern civil i no assistint-hi tinent ni oficinistes no hi podien flirtejar les senyorettes, no anant-hi senyorettes tampoc hi anaven els papàs, no anant-hi papàs hi faltaven les querides, amb l'absència d'aquestes completaven la seva els joves lluits i amb la d'aquests la de les planxadors... i com que això del exemple simiesc es com una tangent que, recurrent en gradacions, va a perforar fins a les darreres capes socials, va arribar un punt en el que'l teatre català es va trobar que si va volguer viure va haver d'anar a cercar l'aire de reconfort a les ruralies mentre Barcelona arrossegava el sentit de capitalitat per l'enllosat dels cafetins de camareres o l'enquibia entre la fosca de la pel·lícula; i quant, per allò del exemple l'aire dels poblets va esser prou intoxicat de les miasmes de la urb, va tenir el nostre art dramàtic que agafar-se a la corda burda del vodevil que en aquets darrers temps ha estragat el gust refinat dels nostres públics.

I això haurà sigut, per paradoxa, la seva salvació, que no hi ha mal que per bé no es torni. Haurà sigut la seva salvació, a la que haurà ajudat també l'actual mediocritat del teatre castellà. Perquè'l públic ha pogut fer comparacions. I trovant que la estúpida dislocació vodevilesca, i les merengues aristocràtiques benaventures, i la burda «astracana» madrilenya, i les bestieses xulapes que'ns anaven facturant els cultivadors del idiotisme artístic amb vistes al trimestre, no tenien la bellesa teatral, ni la forsa emotiva, ni el sentit educatiu, ni la franca jocositat que traspuen fins de les obres mes mediocres de l'escena catalana, aquest nostre públic, donant-se'n compte, ha retornat al seu teatre d'una manera fervorosa i d'aquí els éxits exclatants de «Jesús que torna» i de «L'auca del senyor Esteve», i d'aquí aquest bellugueig de gestació que fa augurar el retorn d'aquells dies triomfals en els que'l teatre de Catalunya era el tornavéu patriòtic que recollia, per a armonitzar-los, tots els crits de fortitut que l'ensava el poble en els seus deliris per a apropar-se al cenacle de les idealitats superiors.

El termòmetre artístic de Catalunya ja marca mes sobre zero la nostre temperatura cultural. El teatre català reprén la marxa. Que'ls autors que l'han sabut encarrilar ara; i junt amb els altres, no defalleixin i que la gent, ara que hi ha tants nacionalistes, encare que molts siguin nacionalistes de la casa. Sota i Aznar de Bilbao, vagi a dur-hi tot el caliu del seu entusiasme per a que'l nostre admirat Iglesias no pugui tornar a parlar de vilipendis, per a que sobre les absoltes precipitades d'ahir es perllongui gloriosament aquest toc nou d'aleluia!...

JOAN DESCLOT.

J. SANS I ROQUER
ADVOCAT

Gestió i tramitació dels préstecs amortitzables de 5 a 50 anys del Banc Hipotecari d'Espanya al 5 per 100 anyal.

Compra-venta de finques rústiques i urbanes en totes les poblacions de la Comarca.

Cervantes, 25 (avans S. Pau).—FIGUERES.

De Port-Bou

El Feudo de los Villarrasas y las coces de «Libertad».

El vestibulo de nuestra estación y los andenes de la misma, son por lo que se vé propiedad exclusiva de los célebres Villarrasas. Militarmente como suele decirse, estos sugetos ocupan las puer-tas de salida a la llegada de los trenes: hasta hace poco, eran el padre y sus dos angélicos hijos Jaime y Joaquín, los que apelando a todas las estratagemas se apoderaban de los obreros transeuntes, ofreciéndoles el oro y el moro para luego negociar con ellos, pero ahora han aumentado las fuerzas de ocupación, reclutando a dos frescales para hacer mas fácil la explotación con el pretexto de la confección de listas de embarque.

Como todos los negocios lucrativos, este, tambien ha llamado la atención de algún otro fondista de la localidad, y con igual derecho que aquellos, a las propias horas acuden a la estación a ofrecer sus servicios a los viajeros, pero con menos egoismo, y aquí es ella, caballeros; al aceptar los obreros los ofrecimientos de estos últimos, ya tenemos zafarrancho; la boca de aquellos sugetos (los Villarrasas) empieza a vomitar lava que ni la de un cráter volcánico.

No les cabe en la mollera que siendo protegidos de S. S. A. A. los Torroellas, haya quien se atreva a hacerles la competencia, y vociferan como energúmenos sin respeto ni consideración al público allí congregado.

Tal proceder, no solo ha repugnado a cuantas personas han presenciado sus actos, sino que los tribunales de justicia han castigado ya repetidas veces con multas y amonestaciones, a los mentados Villarrasas, pero estos, tercicos que tercicos; al calor de su clueta Torroellil, cada dia con mas bríos promueven nuevas algardas, insultando a diestro y siniestro a todo aquel que se les cruza en el negocio, y estos, menos soberbios, y mejor educados, soportan el chaparrón, pasando las de Caín.

Yo me permito aconsejar a los que se ven atropellados por aquella familia de cultos adalides de las buenas costumbres que, ya que los Torroellas no se avergüenzan de proteger a hombres que continuamente reciben papeletas del Juzgado por escandalosos en público, sino que por el contrario, los alientan, cual hacian con Juvells para utilizarlos en un momento dado, y toda vez que en ellos no hacen mella alguna los correctivos que las Autoridades les imponen por morrales, digo morales, les aconsejo repito que aprovechen la primera ocasión donde nadie les estorbe, y encarándose con el casca-rrias del padre, le metan en las nalgas un almacen de suela; les aseguro que con este remedio, se terminan las baladronadas.

Las coces de «Libertad».

Previa mascarilla para evitar la axfisia que produce la lectura de Libertad, un amigo mio ha tenido el mal gusto de leerme un articulo monumentalísimo de aquel semanario y, por el, me entero de que su autor lloriqueando como los gra-jos, pide al Director de EMPORDA FEDERAL que no inserte mis remetidos. ¡Como me teme el condenado! Acto seguido las emprende contra los Sres. Pujolá y Ramis, dos perfectos caballeros ante los cuales se descubren las personas decentes, excluyendo, claro está, a la crápula de Libertad. Copia además de otras sandeces que escribe, los piropos que le dirige en el lenguaje digno de ellos, reconociendo que, en efecto, hay quien se los merece; (pues ya lo creo, por eso se los dediqué).

Censurando por último a Karenin, por no suscribir sus ataques; achacándolo a falta de valor, sin darse cuenta los autores de la letra y de la música de aquel artículo, por que son dos acémilas, que al dirigirse ellos a los demas en la forma canellessca que les caracteriza, lo hacen precisamente con el pseudónimo de Brutón ¿Habrá frescura?

Ahora bien; quiero darles por el gusto: Sabed microbios que Karenin no tiene inconveniente en decir quien es, y para ello estan autorizados los redactores de EMPORDA FEDERAL siempre y cuando le ofrezca Brutón y sus análogos, pedirle explicaciones vis a vis, y sin testigos; a tret de clatellada. ¡Pues las ganas que tengo yo de apretaros el resuello y romperos el bautismo! Decirlo y firmarlo, poca cosa es, decirlo y sostenerlo, es lo que hace

KARENIN.

A 12-7-917.

CASA I CAMP colindant per a vendre, situat a l'avinguda de Abdon Terradas, 77. Detalls: Muralla, 11 baixos.

Contribucions. Golafreria. Adversitats. (1)

—Escolta, Carlets...
—No, no; ja vos ho he dit, no vui esser-ne de diputat.
—Pro, home; reflexiona... els amics, els de casa, tots t'ho diem. Has de sacrificar-te, es en benefici de tots, la prórroga del nostre monopoli ho exigeix.
—Tens rahó; ja no hi pensava amb això de les Contribucions. Quin cap el meu!
—Si home. Es qüestió de posar-hi el coll, i entre uns i altres hem de fer lo qu' es pugui.
—Pro això cortarà alguns mils duros...?
—No hi fa res, lo essencial es sortir amb la nostra; després, ja els recobraré he prou!
—Bueno; pró això resultarà molt caríssims...!

—No siguis ximple, lo primer es la influencia, i aquesta la tindrém amb l'acta que tu posaràs a disposició del quefe, encare que aquet t' en hagi dit quatre de fresques. Deixel dir, mentres ens dongui la prórroga...
—Pro aquesta acta será molt cara...
—No siguis ridicul, qu' encare feràs riure an els que creuen saber que amb aquet negoci t' hi van una colla de mils pessetes cad' any!

—Bueno; no'n parlem mes. Pro, costi lo que costi vui guanyar; ho sentiú? vui guanyar!
—No t' preocupis. Allí ont convinguin diners hi rejarán diners; i allí ont convingui fer sortir als morts i fer venir gent de França encare que no passin la frontera, també vindrán. Per alguna cosa tenim incondicionals disposats an aquestes maniobres.

ESCENA II

—Ho veus, ja hem guanyat! Ara vinga xarello, vinga habanos, que tothom fumi que ja'ns els cullim.
—Si, que tothom fumi, que tothom begui, que jo ho pago, jo ho pago tot.
—Ara, telegrafia al conda, i digali que disposi. Els actes de sumissió, sempre son ben rebuts.
—Mira; tu mateix, digas an quell qu' ho fassi, que per això el pago.
—Apa home, que'l secret de las Loteries ja no es cap secret...
—Veja, prou, llenga llarg.
—Bé, no t' enfadis, i ara, pensa que no es qüestió de perdre el temps; cal preparar les maletes i anar a veurer al quefa, a dir-li, a exposar-li lo que fa el cas, qu' el cap d' any s' acostia.
—Fuig home... Mira, jo vaig allí, i li dig: hola tu, que tal? i ell me fa de contesta, caramba Vd. por aquí? I ja está; m' esperes al telefon i t' diré anido com una seda.
—Apa, doncs, i que aixis sia, Carlets.

ESCENA III

—Riiiiinn.
—Que, ja está?
—Cá home, mabla del temps, de les cullites, i de la pesca, i mai me parla de lo que interessa.
—Aprétel, carái, apretel que no es qüestió de passar amb panyos calents!

(1) Un de nostres col·laboradors, ens envia aquet treball, i afegeix: ja que no's pot parlar de res, parlem de la última contrarietat del caciquisme empordanés.

—Oh, tu ja ho dius...
—Es clá, si ja fa cinc setmanes qu' estém aixís!
—Noi, les coses de palacio, van en despa-sio.
—Aixó comensa a escamar-me.
—I a mi també.
—I doncs de que hauria servit el sacrifici que várem fer?
—Ai, n' ho sé. De poca cosa...
—Doncs digues que haurém fet un pa com unes hosties...
—Que vols fer-hi; vénen mal dades.
—Be, vaja; no m'hi conformo! Espérem que ja m' poso en camí.
—Si, que aixís m' ajudarás a portar els neu-lés, o la llufa, qu' es igual.

ESCENA IV

—Tant mateix; jo vinga refiar-me de la te-va influencia esperancat amb el bon éxit, i fill meu, aixó es un desastre...
—Ai Esteve, opinó igual; pró sabs, aquet ministre me te mala voluntat des d'aquella interpelació...
—(Admirat). Escolta, de que parles? Que m'has prés per En Pallús de Talaixá?
—Calla, home. Vui dir que si no podém obtenir la prórroga desitjada, quant vingui el concurs, ferém bones condicions i quedará nostra.
—No es pás tot igual; la prórroga, la prórroga es lo que convé!
—També la voldria jo, pró fa cinc setmanes que soc aquí, i per ara, no veig la manera...
—Aixó si qu' es dolorós.. quines adversitats!
—Prou qu' ho sé, pró no t' desesperis, pensa qu' el concurs...
—Refiaten; que si no tenim «poder» per una cosa, tampoc ne tindrém per l'altra. I esgarripet, dels comentaris de tot el districte.
—Per xó, ja t'ho deia, qu'hem deixésseho en pau i tranquil·litat, qu'era pla mes preferible que passessin per les meves mans, per les meves caixes, tots els mils de mils dels ingressos, que no totes les actes amb dret a kilométric. D'aquesta manera tot hauria sigut fer números plascidament, agradosa-ment, a la plana del Haber, i ara...
—Ara, ara s'ens ha mort la vaca.
—I tant bé que la teniem agafada...
CRICUS.

Col·legi Ramis

Primera ensenyança complerta, eminentment práctica.—Solfeig.—Francés.—Teneduria de llibres.
Conferencies per a joves i senyorettes de 11 a 12 dematí, i de 5 a 6, 6 a 7, 7 a 8 i 8 a 9 tarde.

La representació de «Jesús que torna»

Notes marginals

Per a les multituts, el nom d' un actor il·lustre, anque no sigui mes que'l nom, atráu mes, que tota l'excelsitud de l'art d' un il·lustre actor. Per aixó, un Borrás qualsevol, amb cantarella o sense, pot omplonar un teatre.
El poeta sol perjudicar al dramaturg, perque la subtil concepció del idealista, perjudica la vida que l'obra teatral deu mostrar. Empró devegades l'acentuació poética d' una comedia amaga les ansies humanes, que la humana vanitat inspira, d' obtenir un premi Nobel, per exemple.
Jesús que torna, el grandió drama del patriarca de les lletres catalanes, ens féu ansiar una páu complerta i durable arréu de la terra... després de haver anorreat als malfactors que portáren la guerra actual. Per aixó la darrera obra de'n Guimerá ens féu enyorar aquella poesia que'l mateix Guimerá adreçá, Al monstre de sang... I al comparar les dos obres, pensárem en l'edat viril i en la senectut de tots els sers de la terra.
—Parlar de páu i de germanor entre tots els homes de la terra, fa bonic, fa conferencia de Stokolmo, fa revolucionari rus de la primera época... empró parlar de germanor universal l'any XVII

del segle XX, parlar de pau sense ane- xions ni reparacions, mentres perduren les deportacions de dones, vells i criatu- res belgues, mentres cauen granades alemanes damunt les ruines tres voltes santes de la Catedral de Reims, mentres fumejen les llars saquejades d'un poble que per honor s'oposà al pas d'un exercit invasor... fer pacifisme mundial, es, sencillament immoral...

Aixis ho deia, un home que no portava en el trau de la solapa la roseta de la Legió d'honor.

Per damunt de tot, per sobre totes les debilitats, defectes i qualitats de l'obra dramàtica, debem reconeixer les supe- riors condicions literaries de *Jesús que torna*. Poeticament, literariament debem alabar les belleses qu'enclou la darrera producció d'en Guimerà, representada en el teatre *Jardín*. Llástima gran que no hi trobessim la virilitat del poeta de *El cap d'en Moragas* i de *L'any mil*.

La companyia viatjadora de *Jesús que torna*, presenta i executa l'obra amb la precisió d'un disc de gramofón, no hi falta ni una coma ni un punt... ara aixó de l'animal... Amb la repetició i l'ús, tot s'esmossa.

L'únic que francament no ens agradà, fou en Jaume Borrás, i al sentir-lo, com- prenguerem com un artista conscient de la seva valúia, pot indignar-se i negarse a estrenar una obra dramàtica al no sentir-se amidat el seu mèrit, per la magnitud de les lletres del cartell, com passà amb en Borrás *el malo*, a Tarrassa.

OMEGA.

Gran panaderia mecánica, se ven- de a buen precio. Elaboración dos sacas diarias. Numerosa clientela. Punto cén- trico. Informarán en la imprenta de este periódico.

Municipal.

En la sessió d'ahir, l'Ajuntament, per unanimitat, va pendrer l'acort de tele- grafar an En Dato, a l'Abadal i al Ar- calde de Salamanca, diguent-los-hi lo que fá el cas.

A la sessió van deixar d'anar-hi els regidors senyors Moragas i Giralt, sens que aquesta vegada el Sr. López volgués excusar-los amb alló de que ténen feina (?) a teléfonos, o que son a passeig.

Ezo es patriotismo!

Els gossos.

Tornant-hi, doncs, amb la plaga dels gossos, els ministres espanyols, que no toquen res que no ho espatllin, han vol- gut reglamentar-ho. Dictaren un *Regla- mento*, i si amb ell es proposaven donar seguretat al gos, cal regoneixer que han sortit amb la seva. Avui dia, segons sembla, al gos espanyol només li falta el dret del sufragi. En les circumstancies actuals, els gossos tenen més aventatjes que 'ls ciutadans; una Assamblea de gossos per exemple, en la nostra Rambla, es cosa que cada dia la veiem; ni la po- licia ni la guardia civil hi tenen res a dir. D'altra manera iria si es tractava d'una Assamblea de diputats.

Aquí aon l'autoritat, en mans de certs agents, ha atropellat tants ciutadans, impunement, ara veurém com un Alcalde haurá de compareixer a respondre de la mort d'un gos. Si la força pública mata a un obrer, s'enterra al mort i s'ha acabat. Perque 'l príncipi d'autoritat es abans que tot. Pero si un Alcalde repu- blicá fa matar un gos dels que corren pel carrer, se li exigeixen danys i per- judicis. Si una persona ha de sufrir els efectes d'una mossegada, «ja s'arreglará bien prou» com deia aquell municipal.

Lo que vol el governant espanyol, es que tot galifardeu pugui tenir el recreio del gos, sensa mes obligació que la de calçar-lo i vestir-lo. Aquestes i altres consideracions no menys espatarrants, les suggerirá a tot-hom el Real Decret den Dato resolguent a favor del Tribunal municipal aquella qüestió produida per una reclamació que contra l'Alcalde de Figueres presentá l'amo d'un gos, al jutjat.

El poeta ja ho deia:

«De Castella els del Consell
fan veure lo blanc vermell».

SE VEN per motius de salut, un es- tabliment de comestibles amb molta parroquia.

Raho, a can Canet.

Bon serví.

La policia, que venia fent averigua- cions per a descobrir els autors del robo de la torre del Sr. Bach, ha detingut a varis subjectes de vida dubtosa, entre 'ls quals hi ha un tal Antoni Cantó, com- plicat en aquella *affaire*.

Felicitem als agents de policia, i repe- títim, que si ells, secundats per les demés autoritats, volen, a Figueres no es pos- sible tenir-hi recullida mala gent.

SE VEN una barberia en punt cén- tric d'aquesta Ciutat.

Informarán en la redacció d'aquest periódic.

A Jafre, s'imposen.

Els nostres amics d'aquest poble, dies enrera foren provocats per altres ele- ments que, *al parecer*, comptaven amb individus del somatent, malgrat lo qual, els aimants de la llibertat féren preva- leixre aquesta. Els felicitem.

FALTA UN APRENDIZ en la Som- brereria de Pararols. Hermanos.

Pobret, fa llástima.

Ja n'es de desgraciad, sembla que la mala estrella el persegueixi i que totes les adversitats humanes se reunixin al seu entorn.

Pobre Lluiset, es de playner... ja es ben bé aixis, que les disorts no s'acon- tenten en venir soles; que voléu fer- hi...

Es per aixó, que no n'ensopega ni una, i desorientat per complert, a cada pás, dona una nova reliscada.

Ara les emprent amb En Martí Carre- ras, per que, en 1906, no va esser parti- dari d'una maniobra política en forma de proposició, per a anar a un empréstit, firmada per la minoria que orientaven l' Estartús i En Monegal.

Per a desfer aquesta patranya, no po- dien venir mes oportunament unes pa- raules de don Tomás Jordá que formava part d'aquella minoria, en les que tacita- ment confesa lo qu'En Lopez voldria ter- giversar. Ja veieu si es estar de pega!

Al tractar d'aquest *empréstit* del 1906, el Sr. Jordá en la seva intervui confesa que si, que s'en va parlar, prò «no amb intenció de portar-lo a cap, si no per a lograr fins menys enlairats que obeien a diferencies de partit ja croniques en nostra Ciutat.»

Aixó ho diu el Sr. Jordá que formava part d'aquella minoria; i ja véuen nos- tre lector com en quatre ratlles queden desvirtuades les quatre columnes de prosa buida d'aquet conreuador de la estulticia.

Créguin, que ben mirat ja fa pena.

EN VENTA.—La casa con patio anexo, calle de Vilafant núm. 35, esqui- na a la de San Vicente, propia para habitaciones y almacenes, puesto que mide en conjunto 323 metros cuadrados. Informará el Procurador Jou.

Del moment actual.

Del diputat per Vilademuls don Lluís Ballbé de Gallart hem rebut el text de varis telegrames dirigits al govern amb motiu de la reunió de Diputats i Sena- dors qu'el dia 5 tingué lloc a Barcelo- na, el qual no publicuem per manca d' espai i estar concebuts tots ells en iguals termes de franca adhesió als acorts presos pels patricis qu'encaminen tot el seu esforç envers una prompte i radical acció salvadora.

Entre els Ajuntaments que se surten del seu ostracisme, s'hi compten, els de Cadaqués, Port de la Selva, Garrigás, Selva de Mar, Pontós, San Pere Pesca- dor, San Gregori, Llers, Torroella de Fluviá.

Sabém d'altres qu'encar no s'han reunit i que pensen fer-ho per a imitar- los.

Res dirém de la projectada Assamblea del próxim dijous, dia 19, per que la censura ens ho priva.

GARAGE SOLER Auto- móviles, venta y alquiler. Representante de la FORD MOTOR COMPANY.

Telegramas: Soler-Figueras.

Plaza PI MARGALL.

A la Lliga hi queb tot-hom?

Sol dir-se que 'l dimoni tip de carn, va demanar plaça en un convent; i aquesta actitud, es la que sembla senya- lar una carta, en la que, el senyor Cusi, se declara defensor *enragé* d'aquelles llibertats que son la mort definitiva del caciquisme; d'aquest caciquisme que 'll ha vingut usdefruituant en profit propi en aquesta encontrada.

Que significa aquesta actitud?

Es que despullat ja d'aquelles prerro- gatives que li venia reservant el centra- lisme madrileny, preté fer actes de con- trició per a posar-se en condicions de anar a trucar a la Lliga?

Ja seria bonic veurer an En Cusi, an aquesta desferra de la vella política que pretenia fer servir l'acta per a acaparar a favor seu, unicament, el serví de la electricitat, fent de defensor, d'aquestes mides polítiques i econòmiques que inu- tilitzen els vergonyosos procediments posats en práctica per el caciquisme odiós, reflexat en una Agencia Executiva de tristes recordances.

CASA.—Se ven la del Carrer de Vi- lafant, 44.—Rahó, J. Palau, Plaça del Sol, núm. 2.

Sempre avant.

Moltes vegades hem parlat del esperit comercial empordanés. Rarament se tro- baria industrial tan aimant de la renova- ció con el figuerenc; molts dels nostres comerços, son dignes parions dels de les grans ciutats, i aquest esperit el veiem reflexat en totes les industries.

Avui toca el torn a la Barberia que a la Pujada del Castell, te establerta el nostre amic En Antoni Mercader, qui ademés de renovar tot al Saló, ha adqui- rit uns sillons sistema Americá, que per medi d'un habil mecanisme, posen al client en diferents i cómodes posicions. Aquesta innovació que ha donat a conei-

xrer el Sr. Mercader, es de resultats tant práctics, que no dubtém veurer-la apli- cada en establiments similars.

Ens plau molt consignar noves com aquesta.

Excés d'original.

Per aquet motiu deixém de publicar alguns treballs i solts, i un avis del Ins- titut, que irán apareguent en nombres successius.

D. BOSCH (fotógrafo)

Calle de Llers, n.º 20.—FIGUERAS

Decidido e infatigable siempre, en in- troducir dentro de mi magestuoso y ex- pléndido taller fotográfico, todos los adelantos de la fotografia moderna; me es grato anunciar, que despúes de haber adquirido como único en la provincia, el maravilloso invento de las fotografias Animadas; ahora me honro también, en anunciar un trabajo único en la provin- cia y es el de trasportar en portal minia- da, el retrato de una señora sea de edad, o joven, en el más rejuvenido y hermo- so cromo, de los que se ven expuestos en las librerias.

Tambien acabo de instalar como he vis- to en Paris en un departamento de mi espacioso jardín, una pista expofesa para fotografiar automóviles y cualquier otro carruaje, incluso caballos sueltos y con jinete, para cuyos trabajos, acabo de montar un Lente que posee un An- gulo potentísimo.

PRECIOS SUMAMENTE AJUSTADOS

GANGA.—Para vender hay una bici- cleta, con tres marchas, casi nueva; una mesa redonda para café; un mos- trador con todos los accesorios para una tienda.

Muy barato. Razón casa Canet.

Mercat del dia 12 de Juliol

Blat.	Hectólitre	31'25 a 30'00
Ordi.	»	18'44 a 18'13
Civada.	»	15'00 a 12'50
Moresc.	»	28'75 a 27'50
Pañis.	»	37'50 a 00'00
Mongetes.	»	56'25 a 00'00
Mongets.	»	56'25 a 00'00
Faves.	»	23'75 a 00'00
Vesses.	»	26'25 a 00'00
Sigróns.	»	45'00 a 00'00
Patates.	qq. métric	8'82 a 7'22
Oli.	Hectólitre	185'53 a 177'46
Xais de un any.	»	20'00 a 16'00
Oques una.	»	8'00 a 6'00
Conills, parell.	»	6'50 a 4'50
Anecs	»	8'00 a 6'00
Gallines	»	13'00 a 11'00
Pollastres	»	7'00 a 4'00
Ous, dotzena.	»	1'65 a 1'60
» compte de 30 dotzenes.	»	50'00 a 49'50

REGISTRE CIVIL DE FIGUERES

del dia 8 al 14 de Juliol.

NAIXEMENTS

Dia 10.—Francisco Martí Tauleria.

» 13.—María Casals Planas.

MORTS

» 8.—Joan Coll Martell, 21 a. s.

» 8.—Concepció Serviola Malla, 3 m.

» 11.—Balbina Imbert Sala, 64 a. v.

» 11.—Joan Abós Prat, 77 a. c.

» 12.—Albert Gurt Giralt, 54 a. c.

» 12.—Angela Llobell Gramova, 13 a. s.

» 13.—María Casaponsa Pujadas, 63 a. c.

» 14.—Jaume Esteve Briansó, 2 mesos.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueras.

CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE

Joaquím Jubert i Eliseu Jubert

(Malalties de la PELL)

(Malalties de les GRIATURES)

CIRUGIA GENERAL

Plassa de l'Oli, 1 pral.

— Telefon 205 —

GIRONA

BAR «EL VERMOUTH TORINO»

DR
J A I M E R O U R A

SIRVE TODA CLASE DE APERITIVOS DE LAS MEJORES MARCAS
Casa especial del Vermouth

MARTINI ROSSI de Torino
es el mejor y el mas higiénico

PRECIOS SIN COMPETENCIA

8, Subida al Castillo, 8.—FIGUERAS

BANCA Y CAMBIO

DE

J. Ferrán y Galter

(Sucesor de Miguel Coldecarrera)

Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre Paris y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de metálico y de títulos en custodia, etc. etc.

Calle Vilafant, 2 y 4.—FIGUERAS

RECADERO

DE

FIGUERAS A PERPIGNAN

y vice-versa

Admite comisiones los Jueves y Domingos en el «Café Bar Parisien», Rambla; y calle de Perelada, 13, Figueras. En Perpignan, Rue Grande San Martin, 71.

NO COMPREU MOBLES

sense visitar primer el gran magatzem

EL 24

DE

ESTEVE VILANOVA

Carrer Ampla, 24.—FIGUERAS

Solidesa, elegancia, baratura.—Exposició permanent.

Por
10 céntimos...

pueden mineralizar Vdes. mismos, instantáneamente el agua de mesa, haciéndola alcalina y litinada, ligeramente gaseosa, digestiva, muy refrescante y agradable, aun pura Basta para ello hacer disolver en un litro de agua potable un saquito de

LITHINÉS
del
D' GUSTIN

El agua así mineralizada constituye el régimen indispensable para preservar las enfermedades y curar las afecciones de los riñones, vejiga, hígado, estómago, intestinos

Cada caja contiene 12 paquetes permitiendo hacer 12 litros de agua mineral.

Depositari únic per a Espanya: M. DALMAU I OLIVERAS

Passeig de l'Industria, 14.—BARCELONA.

«El Eco de la Moda»

NARCISO FONT

SASTRE-MODISTO

Plaza Constitución, 4 y Portella, 1.—FIGUERAS

Corte y confección elegantes.—Especialidad en trajes de Señora y de ceremonia.—Gran esmero en todos los trabajos.

DISPONIBLE

FARMACIA FERRÁN

Subida al Castillo, 6.—FIGUERAS

Centro de Específicos Nacionales y Extranjeros.—Depósito de Aguas minero-medicinales.—Ortopedia.—Sueros y Vacunas.—Inyectables esterilizadas.—Dosimetría.

Especialidades Farmacéuticas FERRÁN

Fosfomaltina Granular. poderoso tónico reconstituyente.

Neurokephaline. Especifico seguro e inofensivo para curar rapidamente el dolor de cabeza.

Píldoras laxo-purgantes. Purgante suave y agradable. Regulador de las funciones intestinales.

Lombricida vegetal. Infalible para hacer expulsar los gusanos intestinales de los niños.

Loción capilar. Higiene de la cabeza. Hermosea el cabello; evita y detiene su caída.

Agua de colonia higiénica. Clase extra.

Ron quina puramente vegetal. Superior calidad.

Tópico callicida. Cura radicalmente sin dolor ni molestia los callos y durezas de los pies.

Depósito general:

FARMACIA FERRÁN.—FIGUERAS

SEÑORAS

Si quieren conservar la tersura del cutis y evitar la molestia y mal olor de los sudores locales usen a diario

HERMOSANELFA

CABALLEROS

El único antiséptico que evita infecciones por la piel después de afeitarse y cura los granos es la

HERMOSANELFA

No olviden nunca pedir en las peluquerías pulverizaciones ó masajes con

HERMOSANELFA

DOCTORES

Para las enfermedades de la piel, higiene de la boca, curación de heridas, llagas, por antiguas que sean, quemaduras, etc.

HERMOSANELFA

AL POR MAYOR:

Farmacia de Luis Figa y Bigas LLANSÁ

ENCARGOS EN FIGUERAS:

AGUSTIN PUIG, S. Vicente, 12.

I. CARLOS MERCIER

Sucesor de ESTEBAN POMÉS

Fábrica de Pastas finas para sopa

Calle Nueva, núm. 6 y Blanch núm. 1

Teléfono, núm. 52

FIGUERAS.—(Provincia Gerona)

Fábrica de Hielo

— Y —

Cámara Frigorífica

para detalles y condiciones

DIRIGIRSE A LA FÁBRICA

Calle Concepción, 17

Teléfono, núm. 71

FIGUERAS

Consultorio del Dr. Tutau

Para enfermedades Venéreas y de la Piel

Nuevo horario de Consultas

Días laborables { De 11 a 12 mañana { Jueves: solo de 10 a 1 mañana
excepto los jueves { » 4 1/2 a 6 1/2 tarde { Festivos « 10 a 12 id.

Calle Vilafant, 24, bajos.—FIGUERAS